

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczenia się przez instytucje oczywistego błędu w ocenie stanu faktycznego poprzez stwierdzenie, że miało miejsce zakłócanie cen nasion soi i oleju sojowego uzasadniające zastosowanie art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, tak jak został zinterpretowany przez instytucje w niniejszej sprawie, nie może mieć zastosowania do przywozów z państwa będącego członkiem WTO, ponieważ jest to niezgodne z Porozumieniem antydumpingowym WTO.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że ocena szkody nie uwzględnia czynników, które przerywają związek przyczynowy między podnoszoną szkodą a przywozami uważanymi za dumpingowe z naruszeniem art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51)

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – Vicentin przeciwko Radzie

(Sprawa T-114/14)

(2014/C 112/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vicentin SAIC (Avellaneda, Argentyna) (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis i R. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. 2013 L 315, s. 2) w zakresie, w jakim przepisy te dotyczą strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący popełnienia przez instytucje oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych poprzez stwierdzenie, że doszło do zniekształcenia cen soi i oleju sojowego, uzasadniającego zastosowanie art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi, w którym strona skarżąca podnosi, że art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, w znaczeniu nadanym mu przez instytucje w niniejszej sprawie, nie może być stosowany do przywozu z państwa będącego członkiem WTO, ponieważ takie stosowanie jest niezgodne z porozumieniem antydumpingowym WTO.

3. Zarzut trzeci, w którym strona skarżąca utrzymuje, że ocena szkody nie uwzględnia czynników, które zrywają związek przyczynowy między domniemaną szkodą a domniemanym przywozem towarów po cenach dumpingowych, co stanowi naruszenie art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009 L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – Aceitera General Deheza przeciwko Radzie

(Sprawa T-115/14)

(2014/C 112/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aceitera General Deheza SA (General Deheza, Argentyna) (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis i R. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. 2013 L 315, s. 2) w zakresie, w jakim przepisy te dotyczą strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący popełnienia przez instytucje oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych poprzez stwierdzenie, że doszło do zniekształcenia cen soi i oleju sojowego, uzasadniającego zastosowanie art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi, w którym strona skarżąca podnosi, że art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, w znaczeniu nadanym mu przez instytucje w niniejszej sprawie, nie może być stosowany do przywozu z państwa będącego członkiem WTO, ponieważ takie stosowanie jest niezgodne z porozumieniem antydumpingowym WTO.
3. Zarzut trzeci, w którym strona skarżąca utrzymuje, że ocena szkody nie uwzględnia czynników, które zrywają związek przyczynowy między domniemaną szkodą a domniemanym przywozem towarów po cenach dumpingowych, co stanowi naruszenie art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009 L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2014 r. – PT Ciliandra Perkasa przeciwko Radzie

(Sprawa T-120/14)

(2014/C 112/76)

Język postępowania: angielski